

Posudek vedoucího praktické části diplomové práce Lukáše Hájka.

Praktickou diplomovou prací Lukáše Hájka je instalace objektů pod názvem „Prak“ a „Velikonoční klišé“ na téma „Objekt vs. Instalace“.

„Prak“ je realizace, podle slov autora, završující dosavadní práce charakteristické kombinacemi minimální, zdánlivě běžné ale aranžované situace, kterou doplňují displeje posouvající hranice jejich vnímání, čtení a interpretování. Jde zejména o různé verze konceptu „Starý papír“, kde Lukáš do sesbíraného a na jedno místo koncentrovaného papírového odpadu vkládal minimálně animované svítící struktury do rafinovaně volených výřezů. Tím znejišťuje banalitu situací „sběru“ nebo „recyklace“ i její významy. Nyní se ve vyhozené kartonové krabici nenachází starý papír ale figura schovávajícího se, odpočívajícího, čekajícího (třeba při hře na schovávanou) nebo podle vaší libovůle něco jiného případně nic nedělajícího člověka. Z kapsy mu trčí prak (aby byl název zřejmější..) s displejem namísto kůže pro uchopování munice před vrhnutím. V displeji čteme text nebo spíše výzvu: „Než napočítám do tří..!“.

Instalaci/objekt doplňuje na zdi pověšená pomlázka v „nadživotní velikosti“ na níž visí perníkové srdce s dalším textem. „Velikonoční klišé“, jak se tato část prezentace jmenuje volně „Prak“ rozvíjí, nebo „doartikulovává“ a nabízí divákovi jednu z mnoha cest, kterými je možné se vydat při sledování autorského záměru, případně významového a tvarového ukotvení celého „příběhu“. Rozhodně může jít o vysvětlení dosavadního děje a možného pokračování stejně jako již zmiňované znejistění/zpochybnění původního gesta, Lukášovi tak blízké.

Tato diplomová prezentace může budít dojem lehkého a celkem rychle dosaženého efektu. Nechci se zde pouštět do úvah o tom jak moc práce absolventovi dala příprava celé realizace, protože se v případě Lukáše Hájka jedná o jednoho z nejaktivnějších studentů. Vždy se zapojoval do většiny smysluplných aktivit ateliéru a fakulty často i jako iniciátor a organizátor. Při tom nijak nezanedbával studijní povinnosti a svojí přirozenou zvědavostí a zájmem o všechno co souvisí s kontextem umění, bez ohledu na sledovanost docházky, zaplňoval přednáškové a seminární místnosti až do konce studia. Patří mezi hrstku našich absolventů, kteří se velmi dobře orientují jak v aktuálním vývoji současného uměleckého projevu, tak v profesionálním výtvarném provozu. Proto i v této prezentaci můžeme s jistotou počítat s vědomými odkazy nebo chcete-li polemikou s díly autorů světové i domácí scény. Tento jeho intenzivní zájem o dění vyústil v široký záběr osobního tvůrčího programu a zdravé ambice dovedli jeho díla do mnoha soutěží, prezentací, výstav a kolekcí současného umění. V průběhu studia se vypracoval ve vyzrálou osobnost reprezentující, v nejlepším významu toho slova, fakultu na veřejnosti. Pro mne je nejzajímavější na jeho tvorbě intenzita, se kterou se noří do každé nové koncepce a aktuálnost jeho postojů lidských i uměleckých. Mají tendenci překračovat zaužívaná kritéria pro stanovování kategorií, třeba estetických. Jako v tomto případě přesahy obligátní definice readymadu a instalace nebo pojmů angažované či dokonce výtvarné.. Rozhodně je lepší než pokoušet se o „chytré“ popisy Lukášovi práce diskutovat s ním o jeho vnímání hranic ve vymezování pojmů, v tomto zadání: objekt vs. instalace.

Lukáš Hájek patří k nejsoučasnějším a nejvýraznějším autorům na fakultě. Navrhuji hodnotit jeho diplomovou práci

A
Mgr. Richard Fajnor

